Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

aperit uel claudit. ipsu intelligun̄ dī & hominū
mediatorē. p quē ad uitā eternā quę ipse ē intrant.
ipso docente qui ait. Ego sum ostiū. p me siquis introi
erit saluabit̄ & egredie. Sic enim ipse clauis simul
& ostium dicit̄. sicut pastor ostiarius. simul & ostiū
dicit̄. Quare eū clauis dauid ostiū aperit. seipsū
uiuq; aperit. qui ē secundū carnē natus. & passus.
ac die tertia suscitatus. Quod ostiū prius fuit clausū
sicut omnib̄ exceptis ypheris & sēis patribus. qui per
spm sēm cognoscebant eius aduentū. Modo autem
omnibus in xpm credentibus pate factū est. clausū
ē infidelibus manet. Istud ostiū nemo potē clau
dere. cui ipse xpc illud uult aperire. Vnde legim̄
in actibus apl̄ōr. quia cum cesis discipulis denuntia
rent iudei ne loquerent̄ in nomine ihu. ptanus illo
os aperiente nemo potuit claudere. unde respondē
runt. ñ possum̄ quę uidimus & audiuim̄ ñ loqui.
Hoc asian̄ is clausū aperire temptauerant apli.
sed quia eo claudente nemo aperit. phibuit eos spū
ihu. ne in asia loquerent̄ uerbū dī. Siue ostium
istud possumus intelligere sacrā scripturā. quam
ipse xpc aperit fidelibus in se credentib̄ & ne
mo claudit. claudit iudeis in infide lita
te manentibus. & nemo aperit. Hoc ostiū tunc ipse
redemptor nr̄ primū aperuit. quando p̄ resurrectio
nē suā duob; in uia ambulantib; ut intelligerent
scripturas. sensum aperuit. atq; in se adumpleta q̄
scripta erant. in lege moysi & ypheris. & psalmis edocuit.
Quia modicā habes uirtutē. & seruasti uerbum